

**[Thorstein Petersen.]**

dringer i denne lovgivning, som har været skandaløs dårlig før. Vi stillede forslag i udvalget oppe på Færøerne, men det blev afvist. Jeg tror ikke, at der er et eneste medlem af dette ting, der ikke, når de gennemgår sagen, helt og fuldt vil indrømme, at det af os foreslåede ville være fuldt naturligt og nødvendigt. Det drejer sig om tillæg til § 5, sidste stykke, i loven af 1938. Det handler om, hvordan det skal gå, når en aldersrentenyder dør og efterlader sig en enke. Så forsvinder aldersrenten for hans vedkommende fuldstændigt. Er aldersrenten i sin tid udregnet for ham og hans enke, så er den udregnet på den måde, at halvdelen af deres fælles indtægter er taget til bedømmelse for hver. Hvis deres indtægt, hvilket jeg ved har været tilfældet i adskillige sager oppe på Færøerne, er så lav, at enkens indtægt i det øjeblik, manden dør, er akkurat minimum, så får hun først i næste måned besked: du har ganske vist mistet din mand, men nu mister du også hans og din egen aldersrente. Det ønskede vort parti på Færøerne ændret til, at når en aldersrentenyder afgår ved døden og efterlader sig en enke, skal udbetalingerne fortsættes de første 6 måneder, og så skulle der efter vort forslag være en socialdirektør, som skulle tage bestemmelse om, hvorledes det fremtidig skulle gå for sig, og fremgangs måden skulle sædvanligvis være den, at aldersrenten nedsættes med en trediedel om året, således at der kom en overgang, så enken ikke pludselig mistede både sin forsørger og sin aldersrente.

Jeg har trukket dette ene eksempel frem. At diskutere hele dette forslag til særlovgivning om aldersrente, finder jeg ganske unødvendigt. Men dette tilfælde viser os, at når et rigsforslag, der først skal vedtages af Færøernes lagting og derefter af Danmarks rigsdag, skal gennemføres, bliver det nødvendigvis nogle få mænd indenfor administrationen på Færøerne, som forhandler med administrationen i Danmark og derefter får tilslutning af regeringen og i al hemmelighed bag lukkede døre fra regeringspartierne, således at når forslaget endelig kommer til en realitetsbehandling i Færøernes lagting, så afviser man sådanne ganske naturlige krav, fordi det vil tage for lang tid at optage nye forhandlinger med de danske politikere hernede.

Skal dette lovforslag gennemføres inden 1. april, kan der ikke foretages ændringer i det. Jeg beklager, at dette spørgsmål ikke er blevet underkastet en mere indgribende behandling, og at man har udelukket 8 af

det færøske lagtings 20 medlemmer fra at være med i forarbejderne til disse lovforslag.

Jeg er overbevist om, at det forslag, som vi har fremlagt for det færøske lagting, var den rigtige løsning af disse problemer. Det kan ikke være rigtigt, at den lille færøske befolkning skal skyde ansvaret for den nød, der er i samfundet, fra sig. Tværtimod har vi gjort gældende fra vort parti utallige gange, at det er en pligt for hver enkelt i samfundet, arbejdere og arbejdsgivere. Der foreslås en fuldstændig færøsk administration, en færøsk socialdirektør med personale. Der har ikke været noget i vejen for at føre en virkelig reel forhandling, hvis der havde været ønske fremme om det fra nogen side. Jeg er forbavset over, at den højtærede socialminister hverken i sin forelæggelsestale eller i bemærkningerne til lovforslaget har gjort opmærksom på, at der er delte meninger.

**Socialministeren (Strøm):** Jeg takker det ærede medlem hr. P. M. Dam for hans venlige ord om dette lovforslag. Jeg håber, at loven vil medvirke til at skaffe de gamle og invaliderne på Færøerne bedre kår.

Når der i lovforslaget er åbnet mulighed for, at alders- og invaliderentemodtagere eventuelt kan klage til socialministeren, må det ikke opfattes som udtryk for et ønske hos mig om at ville blande mig i forholdene på Færøerne, men som et udtryk for ønsket om, at de gamle og invaliderne får lejlighed til at få sagerne prøvet i socialministeriet.

Det ærede medlem hr. Thorstein Petersen var misfornøjet med den behandling, jeg har ladet blive folkeflokken til del ved ikke at gøre rede for mindretallets stilling. Jeg har nu ment, at den diskussion, det ærede medlem rejste her i tinget, er ført på Færøerne, og at der er skabt et flertal i lagtinget for det resultat, der nu er nået. Jeg kan da ikke tænke mig, at det ærede medlem vil forlange af mig, at jeg skulle gå med til andet på rigsdagen, end hvad flertallet i lagtinget har vedtaget, og heller ikke, at det ærede medlem ville sige til os i rigsdagen, at vi eventuelt skulle have gennemført en ordning på rigsdagen, som der kun var et mindretal for på Færøerne. Jeg har altså set min opgave i at medvirke til en ordning, som flertallet på Færøerne har været indstillet på, og det er det, jeg beder den høje rigsdag være medvirkende til at gøre til lov.

**P. M. Dam:** Jeg synes, jeg skylder at gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Thorstein Petersens tale. Når det ærede